

Čím lásku bráníš

Yvonne Přenosilová

Když včera překročil jsi práh,
bílej práh, co znám,
tmou stoupal malej divnej strach,
že tě víc nepotkám.
Já se ptám, já se ptám -
kdo mi poví, proč včera překročil jsi práh?
Proč chce muž zůstat sám?

Čím lásku bráníš,
aby tvým ránům záhy nezmizela?
Čím vrásky z tvého čela smývá,
ten kdo tě má rád?

Když včera zamykal jsi dům,
jeden dům, co znám,
znals suchý cesty k návratům
i ten strach, co tu mám.
Já se ptám, já se ptám -
kdo mi poví, proč včera překročil jsi práh?
Proč chce muž zůstat sám?

Čím lásku bráníš,
aby tvým ránům záhy nezmizela?
Čím vrásky z tvého čela smývá,
ten kdo tě má rád?

Teď byl tu smutek prázdnějch zdí,
prázdnějch zdí, co znám.
Sem ke mně žádněj nechodí,
jen ten strach, co tu mám.
Já se ptám, já se ptám -
kdo mi poví, proč mlčky překročil jsi práh
a proč chceš zůstat sám?

Čím lásku bráníš,
aby tvým ránům záhy nezmizela?
Čím vrásky z tvého čela smývá,
ten kdo tě má rád?